SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 88. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 11, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го ТРАВНЯ 1994. Ч. 88. РІК CI.

НА 33 – ІЙ КОНВЕНЦІЇ СХВАЛЕНО ЗАЛИШИТИ „СВОБОДУ" ЩОДЕННИКОМ

Піттсбург, Па. — У дальшому ході нарад 33-ої Конвенції УНС в понеділок, 9-го травня, звітувала статутова і фінансова комісія, а також відбулися передвибори нового проводу УНС на наступні чотири роки. Головою понеділкової сесії був д-р Іван Флис.

Фінансова комісія під проводом Івана Ґавалюха у складі д-ра Івана Серанта, д-ра Олександра Серафина, Миколи Андрухіва і Миколи Дяківського представила делеґатам, після того як вони відкинули її перші пропозиції, їх у зміненій формі і ці пропозиції прийнято. У бюджеті по стороні приходів поставлено суму коло 16 міл. дол., а по стороні розходів — 11 міл. дол. Пожертви на національно-громадські цілі призначено 50,000 дол. Оподатковано кожного делеґата на суму 25 дол., які призначені на Фонд Відродження України — УНС.

Головний предсідник УНС У. Дячук відкриває 33-тю Конвенцію.

Усі світлини виконано в перший день нарад (фото Я. Кулинич)

Як уже подано в перших звідомленнях з нарад 33-ої Конвенції УНС, усі делеґати, без винятку голосували проти переходу „Свободи" на тижневик з уваги на дефіцит видань. Щоб цей дефіцит зменшити на майбутнє, Фінансова комісія запропонувала делеґатам другий варіянт — підвищення ціни на видання, який делеґати прийняли майже одноголосно.

Владика Митрополит УКЦ С. Сулик відкриває Конвенцію молитвою.

Підвищення всіх видань розподілено пропорційно на наступні три роки з тим, що вони будуть проведені кожного року від 1-го липня. І так передплата на щоденник „Свобода" буде коштувати для членів УНС від 1-го липня 1994 р. — 30 дол., від 1-го липня 1995 р. — 45 дол., а від 1-го липня 1996 р. — 65 дол. Передплата „Свободи" для нечленів УНС від 1-го липня 1994 р. — 55 дол., від 1995 р. — 70 дол., а від 1996 р. — 85 дол.

„Український Тижневик" буде коштувати у передплаті для членів УНС від 1-го липня 1994 р. — 20 дол., від 1995 р. — 30 дол., а від 1996 р. — 35 дол. Для нечленів передплата „Українського Тижневика" буде від 1-го липня 1994 р. — 30 дол., від 1995 р. — 40 дол., а від 1996 р. — 50 дол. Дитячий журнал „Веселка", що виходить місячно, буде коштувати від 1-го липня 1994 р. — 12 дол., від 1995 р. — 14 дол., а від 1996 р. — 16 дол.

В часі звітування Фінансової комісії на тему підвищення цін за видання УНС головний предсідник У. Дячук подала детальні цифри коштів видань УНС і ті цифри, на бажання делеґатів, будуть переслані письмово до всіх членів УНС і нечленів, що є передплатниками видань

(Закінчення на стор 3)

З'явилися нові претенденти на президентську посаду

Київ (УНІАР). — У четвер, 5-го травня, стало відомо, що Центральна виборча комісія зареєструвала ще двох претендентів на президентську посаду — Івана Валеню, якого висунули збори виборців Жовтневого і Київського районів Харкова та Ларису Скорик, яку висунули збори виборців спільного українсько-шведського акціонерного товариства „Весна" у Львові. Щоправда, Л. Скорик, як і Віктор Пинзеник, подала заяву до Центральної виборчої комісії з проханням зняти її кандидатуру.

У зв'язку з тим, що 6-го травня закінчився термін здачі підписних листів претендентів на президентську посаду, кожен з яких має зібрати 100,000 підписів, до Центральної виборчої комісії почали надходити заяви від претендентів з проханням продовжити термін здачі підписних листів.

Новозареєстрований кандидат на президентську посаду Іван Валеня на пресовій конференції 7-го травня повідомив про створення бльоку кандидатів на президентську посаду, які ідуть на вибори з єдиною програмою. До цього бльоку увійшли: Леонід Кучма, Іван Плющ, Іван Валеня та Володимир Лановий. Попередня домовленість була і з Віктором Пинзеником, сказав Валеня, але той несподівано взагалі відмовився бальотуватися на посаду Президента. Валеня не виключає, що на Пинзеника вчинено тиск: „Не знаю, хто тиснув, але що тиснули — це точно". За словами Валені, спільна програма передбачає в першу чергу налагодження експорту продукції, який би досяг 50 відсотків від загального обсягу виробництва. При цьому великі надії покладаються на Військово-промисловий комплекс України. За словами Валені, Іран, Ірак, Ізраїль та Савдійська Арабія готові купувати українську зброю в обмін на енерґоносії. На закінчення пресової конференції Валеня заявив про свій вихід з ПДВУ, оскільки, на його думку, ця партія перетворилася на кишенькову комерційну структуру. Валеня має намір створити нову партію, яка називатиметься Партією занятости і боротиметься з безробіттям. На запитання кореспондентів, як він ставиться до УНА-УНСО, Валеня відповів, що ця організація робить багато доброго, але до неї „затесалися старі кагебісти від Голушка". Нинішнього керівника Служби Безпеки України Євгена Марчука Валеня назвав порядною людиною.

Л. Кучму підтримують директори і комуністи

Київ (УНІАР). — Тут 6-го травня газети надрукували повідомлення Харківського відділу Партії Демократичного Відродження України (ПДВУ), збори якої постановили на виборах підтримати Леоніда Кучму. Перший секретар Компартії Криму Леонід Грач заявив журналістам, що кримська Компартія підтримає Кучму, якщо він і далі виступатиме за Об'єднання колишніх республік СССР в єдиний союз і надаватиме пріорітету соціялістичному розвиткові. Підтримують Кучму також директори заводів та робітники, які стали безробітними після закриття нерентабельних підприємств.

Керівника Соціялістичної Партії України Олександра Мороза підтримують також чимало колишніх комуністів, які тепер безпартійні, або входять до Селянської та інших партій.

Товариство „Просвіта" вважає передчасні вибори Президента України недоцільними, але якщо вони все ж відбудуться, то підтримає Івана Плюща.

Демократичне об'єднання „Україна" звернулося до народних депутатів нової Верховної Ради України зі закликом переглянути рішення попереднього парляменту про перевибори Президента у червні цього року. На думку авторів звернення, президентські перевибори накладаються на завершальний етап виборчої кампанії до Верховної Ради. Крім того, недосконалий закон про вибори Президента і органів місцевої влади потребує змін і доповнень. Якщо за таких умов провести вибори Президента, то це тільки посилить суперечності між гілками влади. Невдало призначений і час виборів — 26 червня, коли в розпалі сільськогосподарські роботи, літні відпустки та студентські вакації, що може стати причиною зриву виборів Президента України і неґативно вплинути на остаточне формування нового парляменту.

Володимир Лановий вважає, що економічні реформи неможливі, якщо не змінити Уряд. Лесь Танюк виступає за створення коаліційного Уряду.

В Україні

(З інформації УНІАР)

КИЇВ. — Заступник міністра закордонних справ України Валентин Ліпатов вручив екзекватуру генеральному консулові Республіки Польща у Львові Генріку Літвіну, який виконуватиме консульські функції на територіях Волинської, Закарпатської, Івано-Франківської, Львівської, Рівненської, Тернопільської, Хмельницької та Чернівецької областей.

ХАРКІВ. — Керівники обласної державної адміністрації та міськвиконкому зустрілися з амбасадором В'єтнаму Чіон Тунґом на його прохання. Під час зустрічі щільна увага була приділена поглибленню українсько-в'єтнамських відносин. Прибув до Харкова також амбасадор Індії в Україні Судгір Тукарам Деварс. Він зустрівся з керівниками області і підприємцями та провів переговори щодо взаємовигідної співпраці між українською та індійською сторонами.

ЗУСТРІЧІ В НОВОМУ БУДИНКУ КОНСУЛЯТУ УКРАЇНИ

Ню Йорк. — Генеральний Консул України в Ню Йорку запрошує жертводавців на Фонд Генерального Консульства України в Ню Йорку на зустріч в новому будинку консульства, 240 East 49 Street. Інформації про дати і час зустрічей згідно з азбучним порядком прізвищ подані в оголошенні в „Свободі", ч. 86 з суботи, 7-го травня ц. р.

Провідники війська України прийдуть до Гарварду

(ФКУ-Кеймбридж). — Український Науковий Інститут Гарвардського Університету та Інститут Державних Стратегічних Досліджень при Університеті Державної Оборони у Вашінґтоні влаштовують першу в серії наукових конференцій, присвячених сучасній військовій політиці України. Перша конференція під назвою „Військові традиції в українській історії: їх роля в розбудові українських Збройних Сил" має на меті подати історичне тло для дальшого циклу конференцій. Вона відбудеться в Українському Науковому Інституті в Гарварді 12—13-го травня і здійснюється завдяки здобутим Українським Науковим Інститутом субвенціям на ту ціль. Головним організатором конференції є д-р Любомир Гайда, заступник директора Українського Наукового Інституту.

У програмі конференції виступлять: Зенон Когут, директор Канадського Інституту Українських Студій в Альберті (Канада), Марк вон Гаген, професор історії Колюмбійського університету, та Іван Яворський, професор політичних наук Університету Ватерльо (Канада), а коментаторами будуть генерал-лейтенант Іван Оленович, заступник начальника Академії Збройних Сил України та академік Інженерної Академії України, полковник Ігор Смешко, військовий аташе при посольстві України в ЗСА, і полковник Юрій Левченко, начальник Управління Зовнішніх Зв'язків Міністерства Оборони України.

Головним промовцем під час формальної вечері, що відбудеться у факультетському Клюбі Гарвардського Університету, буде генерал-полковник Костянтин Морозов, перший Міністер Оборони України. В конференції братимуть участь представники американського Департаменту оборони та Державного департаменту, наукових дослідчих інституцій та професори Гарварду й інших університетів.

ТРАДИЦІЯ ГАҐІЛОК В ОМУА

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців Америки та Літературно-Мистецький Клюб влаштовують в п'ятницю 13-го травня продовження вечорів українських традицій тим разом із темою „Гаґілки". Доповідач: Лаврентія Туркевич. Беруть участь Любарт Ліщинський і Вокальний Ансамбль: „Промінь". Початок о год. 7-ій вечора. В приміщеннях Клюбу далі проходить виставка „Дерево Життя", на якій показані твори Я. Ґеруляк, В. Скрипки, Л. Ліщинського, М. Цесарської, Я. Гніздовського та інших.

Адреса ОМУА: 136 Друга аве., 4-ий поверх.

ЖУРНАЛ „ПИСАНКА" РОЗПОВІДАЄ ПРО БАГАТСТВА УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Джерзі Сити, Н. Дж. — Журнал „'Писанки" народилася в Україні (так пише про цей журнал її головний його редактор Василь Нагірняк), у чарівному куточку Карпатського краю — Верховині (колишнє Жаб'є) — славній гуцульській столиці. Засновником і видавцем виступило Верховинське районне Товариство 'Просвіта" імені Тараса Шевченка 'Гомін Карпат' Івано-Франківської області.

Головним завданням цього журналу, як пише його головний редактор, — є промощувати шлях відродженню і розвиткові культури українського народу, народної творчости — писанкарства, вишивки, фолкльору, а також народних ремесел декоративно прикладного мистецтва, українських славних національних традицій, звичаїв та обрядів, які, на жаль, призабулися. Досі це видання передплачували тільки в Україні, але йдучи назустріч проханням читачів з діяспори „Писанка" буде приходити і до українців за кордоном.

Ціна річної передплати цього журналу на 1994 рік разом із пересилкою становить 30 американських долярів. Хто бажає його набути може звернутися на будь-які з поданих адрес: Halyna Maniako 2562 W. Earll, Dr. Phoenix. Arizona. 85017. USA; Mr. A. Jaselsky 2 Paternoster Close Waltham Abbev, Essex EN9, 3JX England; Dr. Ivan Senkiv Marker-Allee 87, 4700 Hamm, Deutschland

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ ЧЛЕНІВ ПРАВОСЛАВНОЇ КРЕДИТІВКИ

Савт Бавнд Брук, Н. Дж. — Українська Православна Федеральна Кредитова Кооператива запрошує членів кредитівки св. Андрія та українську громаду на товариську зустріч, під час якої буде нагода запізнатися з проводом Української Православної Кредитівки. Зустріч з перекуською, солодким і кавою відбудеться у суботу, 14-го травня, в залі при церкві-пам'ятнику св. Андрія, Мейн вул. Початок о год. 3-ій по полудні.

ЗУСТРІЧ СЛУХАЧІВ ПЕРЕДАЧІ Р. МАРИНОВИЧА

Горшам, Па. — Тут у неділю, 15-го травня, на „Тризубівці" відбудеться зустріч глядачів і слухачів передачі „Година українських мелодій" Романа Мариновича. Початок о год. 2-ій по полудні. Гратиме оркестра „Мрія" М. Хомута. Число телефону оселі (215) 343-5412.

На виборах у Мадярщині перемагають колишні комуністи

Будапешт. — Як інформує агентство Ассошієйтед Пресс, в неділю, 8-го травня, в Мадярщині відбулися парляментарні вибори — вже другі після занепаду комунізму в цій країні. Однак попередні висліди свідчать, що на цей раз колишні комуністи, скориставшись з тяжкої економічної ситуації, своїми популістськими гаслами знову привернули до себе велику частину населення. Згідно з останніми соціологічними опитуваннями, за Соціялістичну партію мали намір віддати свої голоси понад 30 відсотків громадян. Це означатиме, що Мадярщина стане третьою країною у Східній Европі, після Литви і Польщі, де до влади вернуться комуністи.

Головною причиною недовір'я населення до тепершнього уряду є шалені темпи інфляції. Як пише „Ню Йорк Таймс", вона досягає вже 40 відсотків. Безробіття також перейшло за межу 12 відсотків. Незалежні мадярські економічні експерти, беручи до уваги об'єктивні труднощі переходу від однієї економічної системи до цілком іншої, гостро критикують тепершній кабінет міністрів за некомпетентність. Виступаючи напередодні виборів, прем'єр-міністер Петер Борош визнав: „Нам потрібно ще чотири роки, щоб закінчити розпочатий комплекс реформ". Однак майже половина мадярів, внаслідок цих реформ не розбагатівши, а збіднівши, не хоче продовження приватизації державних підприємств. Якраз на цьому зуміли зіграти колишні комуністи. Вони обіцяють відмовитися від реформ, припинити приватизацію і збільшити програми соціяльної допомоги.

Пекін обвинувачує ЗСА у концепції „двох Китаїв"

Пекін, Китай. — Міністерство закордонних справ Китаю від імени китайського уряду заявило амбасадорові ЗСА в Пекіні Дж. Степлтонові Ройові різкий протест у зв'язку з тим, що Конґрес прийняв, а Президент ЗСА підписав акт про повноваження Адміністрації у 1994—95 фінансовому році. В цьому документі твердиться, що китайський Тібет є „окупованою суверенною державою", а даляй-лама і тібетський уряд, що перебуває в політичній еміґрації, — „справжні представники Тібету".

В акті містяться також пункти, що стосуються американської політики щодо Тайвану, які суперечать, на думку Пекіну, трьом спільним китайсько-американським комунікатам, в яких ще у 70—80-ті роки було проголошено, що уряд Китайської Народної Республіки — єдиний законний уряд всього Китаю, а Тайван частина його території.

Заступник міністра закордонних справ КНР Тянь Цзенпей заявив, що прийняття Конґресом цього документу не можна розцінювати інакше як спробу створити „два Китаї" або „один Китай і два Тайвані". Це, на думку заступника міністра, „суперечить зобов'язанням Уряду ЗСА проводити політику 'одного Китаю', перешкоджає мирному об'єднанню країни, створює напруженість в районі Тайванської протоки і свідчить про спробу розколоти Китай".

„Ми вимагаємо від американської Адміністрації строго дотримувати свої обіцянки і принципи, зафіксовані у двосторонніх комунікатах, а також негайно прийняти заходи для виправлення своїх помилкових рішень. У противному випадку ЗСА повинні будуть нести всю повноту відповідальности за можливі наслідки", — сказав заступник міністра закордонних справ Китаю.

Зміцнюються американсько-мехіканські відносини

Мехіко. — Перебуваючи з візитою у столиці Мехіко, державний секретар ЗСА Воррен Крістофер заявив, що демократичний процес у Західній півкулі не містив таких драматичних подій, як знищення Берлінської стіни, але зміцнення демократії в країнах Латинської Америки за останні 15 років — великий епос, який матиме вплив на світовий історичний процес і який не менш важливий, ніж падіння штучної перешкоди між Заходом і Сходом.

Делеґація, яку очолює В. Крістофер, прибула у Мехіко в неділю, 8-го травня, для обговорення питань американсько- мехіканських економічних зв'язків, які виникли у зв'язку з вступом в силу 1-го січня договору НАФТА.

Виступаючи перед мехіканськими урядовими чинниками, В. Крістофер підкреслив, що економічне зростання Латинської Америки випереджає зростання багатьох розвинутих країн. Державний секретар сказав, що латиноамериканські „ягуари" стають гідними партнерами азійських „тиґрів". Це визначення стосується ряду країн Південно-Східньої Азії, які швидко розвиваються, як, наприклад, Гонґ-Конґ і Сінґапур.

Серед американських делеґатів — секретар департаменту юстиції Джанет Ріно, секретар Департаменту внутрішніх справ Брюс Беббіт, секретар Департаменту житлового будівництва Генрі Сіснерос та інші офіційні особи.

Під час зустрічі було обговорено питання, яке не мало нічого спільного з її загальним тоном. Воно стосувалося видачі американському правосуддю мехіканця Сарапіо Ріоса, який зґвалтував і повісив восьмирічну каліфорнійську дівчинку. Він втік у Мехіко, де був заарештований. Для *вирішення справи про видачу* злочинця в Мехіко прибула і Джанет Ріно.

ВИСТАВКА ЛЬВІВСЬКИХ ГРАФІКІВ В ОМУА

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці запрошує на виставку графіки львівських мистців, організованої М. Барабашем, відкриття якої відбудеться у неділю, 15-го травня, в галерії ОМУА, 136 Друга аве. в Ню Йорку. Початок о год. 1-ій по полудні. Виставка триватиме до 22-го травня; відвідати її можна буде в будні від 6-8-ої год. вечора, в суботи і неділі — від 12-ої год. полудня до 6-ої вечора.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні
(202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку $22.00, на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Кандидати на президента України

Хоча перша рунда виборів до Верховної Ради України відбулася 27-го березня, то все ще тільки 338 депутатів обрано на всіх 450. Але є вже кворум і на 11-те травня ц. р. призначено першу сесію, яку напевне започаткують дві преважливі, не тільки формальні, дії: вибір голови того першого виборного парляменту України та виступ Президента Леоніда Кравчука. Покищо ситуація така, що продовжуються вибори депутатів у різних округах і висить у повітрі дата виборів президента. Леонід Кравчук, як відомо, коротко перед відлетом до Вашінґтону з державними відвідинами зрікся був президентури, але не відповів ще на дуже розумне звернення 130-ох депутатів, щоб президентські вибори відкласти аж після схвалення конституції, в якій буде визначена роля кожночасного президента та його права й прероґативи. З розписанням виборів до Верховної Ради було сказано, що вибори на президента відбудуться у червні ц. р. — чому аж у червні і чому взагалі мають відбутися такі вибори, коли Леонід Кравчук був обраний 1-го грудня 1991 року на час чотирьох років — нам невідомо. Зате загал населення в Україні та ввесь зовнішній світ заскочений новою кумедною подією: формально зареєстровано вже 10 президентських кандидатів. Пригадуємо, що у першій тисячолітній історії України у виборах на президента 1-го грудня 1991 року було шість кандидатів, — виграв Леонід Кравчук, як той, що здобув найбільше голосів.

Існування 10-ти претендентів на пост президента мусить бентежити й пантеличити українських і неукраїнських виборців в Україні та ставить у важку ситуацію кожного коментатора у далекому західньому світі. Річ у тому, що у поіменному списку всіх десяти кандидатів у „Свободі" з ч. 4-го травня ц. р. є дуже поважні діячі і є також нам тут, в Америці, дуже мало відомі. Найпізніше зареєстрована кандидатура Леоніда Кравчука висуває його на перше місце без уваги на час, коли відбудуться президентські вибори. На сторінках нашого часопису неоднократно писано про Президента Кравчука і його характеризовано. Він — безперечний український державник без уваги на очорнювання його деякими партійними фанатиками, як теж дуже добрий репрезентант держави перед чужинецьким світом. Президент — радше мовчазний, цурається пропаґандивних фраз і демагогічних обіцянок, але замало рішучий, замало відважний у прийманні і виконуванні рішень, може надто рахується із колишніми — добре йому відомими — партократами. Українська західня діяспора, особливо в Америці, завжди ставилась до Леоніда Кравчука з пошаною і прихильністю, не закриваючи очей на слабі місця його, як лідера й адміністратора.

Між зголошеними кандидатами є економісти, як ВолодимирЛановий, є поважні культурно-освітні діячі, як Петро Таланчук. Колишній другий з черги прем'єр міністер Леонід Кучма здобув собі признання своїм першим гострим виступом проти „мафій" і дехто називав його прагматистом-діячем, який думає категоріями реалізму. Але він не скривав свого становища — прихильника тісної економічної співпраці Росією, арґументуючи, що 70 відс. торгівлі України скеровані на північ, а не на Захід, мовляв, Україна ще незріла до економічного партнерства зі Заходом. Існує острах, щоб не піти задалеко в економічних зв'язках з Росією, щоб не впасти у залежність економічну з послабленням державної незалежности. Щодо двох кандидатур — голів Соціялістичної (насправді Комуністичної) і явної Комуністичної Партії — не слід легковажити їх, бо розпоряджатимуть великими фондами і великими пропаґандивним апаратом, але кожний із них, як і Президент України — став би запереченням її державної незалежности та демократичного характеру.

Політична й економічна ситуація в Україні, покращання міжнародної коньюктури з уваги на зріст імперіялістичних впливів у Росії, необхідність зберігання надалі мирного характеру молодої держави з повною толеранцією на базі рівноправности супроти всіх меншин в Україні — все воно у сумі диктує потребу — пересунути вибори президента до часу, поки буде проголошена Конституція, припинена інфляція, поки буде введена гривнева валюта.

Наталія Кібець

МАЙБУТНІСТЬ НАЛЕЖИТЬ ЖІНКАМ

„У світі відбувається зрушення. Патріярхат губить свою силу. У світ знову владно виходить матріярхат. Жінка все вище й вище підіймається по соціяльних щаблях і залишає за собою чоловіків, які задихуються, поспішаючи за нею". (П'єр Берто, професор соціології Лілльського університету, Франція). Проф. Берто провів багато років, досліджуючи зріст впливу жінок в нашому світі. Цей науковець уважає, що чоловіки вже відіграли свою ролю в суспільстві, але не хочуть цього визнати. Жінки поступово починають займати все більш і більш відповідальні — керуючі становища, починаючи з хати і родини аж до верхів суспільної і наукової ієрархії (службової кар'єри) — каже проф. Берто у своїй статті в журналі „Прес".

У цій статті він підкреслює, що в давноминулі часи жінка відігравала велику ролю в державному житті, але через чоловічу гордість — її амбітність лишалася у затінку, не отримуючи заслуженої подяки чи осудження, це лишалося непомітним обов'язком члена родини. Якщо заглянути в українську історію, знайдемо багато жінок державницького думання і кращих дорадниць своїм чоловікам чи синам (князям і гетьманам) у вирішенні складних питань того часу. А за козачих часів, чи не лишалися самі на хуторі, охороняючи його від нападу татар чи інших наїзників маючи лише челядь, що була в її диспозиції; виховувала дітей, дбала про господарку і то не рік і не два, бо знаємо, як часто козак навідувався додому.

„Спроквола, але невпинно розгортаються сувої минувшини. Ще не досить загострені пера, щоб звеличити чарівних жінок Києва, Переяславля, Путивля, Галича, Новгороду, Пскова, Чернигова, Турова, Пинська, Смоленська, Полоцька, Тмутороканї та інших міст. Не лише своєю красою і елегантністю, зваблювали вони чужинців, але й своєю освітою і мудрістю" (Ірина Книш). Досі, най більш прославлена княгиня Ольга, яка була мудріша від усіх мужчин. Згадаємо княгиню Всеволозьку, яка намагалася помирити князя Володимира з князем Святополком для добра батьківщини й боротьби з її ворогами. Або доньку цієї Анни Всеволожої синової Ярослава Мудрого — Евпраксія-Аделяйда, яка дивувала Захід, ставши жінкою цісаря Римської Імперії Німецької Нації Генриха IV не лише пишнотою багатства, але й своєю гордою вдачою, що зважилась на соборі перед 30,000 присутніх сміливо виступити в обороні жіночої чести (не треба забувати ролю жінки тих часів). А французька королева Анна — донька Ярослава Мудрого, якою захоплювалися через її мудрість, хоробрість і войовничість, що дорівнювала найкращим мужам.

Із плину часу виринає багато постатей не лише з літописів, а й з наших найдавніших пам'яток: із билин, переказів, легенд, героїчних епосів, народних дум і пісень. Віщі жони, княгині, що будували державу, змагали до її соборности, закладали Божі Храми, манастирі, школи; лицарські подруги, провідниці уходницьких ватаг, козачки-вершниці, захисниці рідного краю й української правди, народниці, революціонерки, повстанки, військові боййовички — Амазонки XX-сторіччя. Ці героїні, а їх було багато (імена їх у Божому записнику) простягають свої руки з могил до живих нащадків, щоб охоронити їх від зневіри, вит-

(Закінчення на стор. 3)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

Таємниця генези життя

Буйний розвиток життя на землі, який бачимо у його різновидах, сповняє нас глибоким подивом та цікавістю — звідкіля воно взялося та які сили природи ним керують? Усупереч цьому, що минуло вже багато геологічних епох, але його сутність, а зокрема відношення неорганічної матерії до органічної не була належно зрозуміла, та розв'язана у минулому сторіччі.

Як відомо, поступ людського знання проходить більшими й меншими стрибками. Першим таким стрибком була теорія Еволюції Дарвіна, яка, хоч кинула багато світла на розвиток органічного життя, вона, проте, не була спроможна киньути багато світла на питання, які біологічні сили керують розвитком органічної матерії та звідкіля вона виникнула?

Проблему розв'язки цих важливих питань, можна звести до трьох гіпотез, панівних в науці, таких як: 1) Метеоритна; 2) Самонародження та 3) Пансмермії чи космогенези.

На жаль, обсяг цієї статті не дозволяє нам входити у деталі цих гіпотез, творцями яких наука вважала таких вчених, як: Свантe Аррегеній, Вілліям Тамсон (Лорд Келвин), англійський фізіолог Гакслі та Шваришілд.

Перші астронавти, вичалені в 1969 році, на поверхню Місяця, нарікали, що місячний порох приліпався до їх ніг. Сьогодні цей недолік може допомогти людині розв'язати одну з найбільших таїн природи — виникнення органічного життя на землі та його розповсюдження у вселенній. Звичайно, цей порох липкий не вирощується самобутньо на поверхні місяців і плянет, злинає з космосу та з метеоритів і, тому цим порохом натаврований наш Місяць. Цей космічний порох твориться, правдоподібно, на поверхні всіх небесних тіл. У висліді його бомбардування космічним промінням, він стає електрично наснаженим та перетворюється у пилові хмари, з яких згодом конденсуються зорі, такі як наше Сонце.

Звичайно, деякі нагромаджені частинки космічного пороху стають основою плянетних ядер та під впливом протікаючих в них хемічних реакцій, стаються зародками життя на зформованих уже в космосі плянетах та місяцях. Притому, не слід забувати, що ця теорія виникнення зародків органічного життя у космосі, зашокувала більшість вчених, які ще кільканадцять років тому не вірили ув існування, а тим більше, у можливість виникнення життя у космосі та його співдію з генезою життя на плянетах.

У висліді поступу радіоастрономії, зідентифіковано поверх 30 складних хемічних реакцій, що проходять постійно у космічному просторі. Ще до речі, нещодавно науковий з'їзд Американського хемічного т-ва (XCS), на якому Ричард Ґаммон, з Американської радіообсерваторії, висловив погляд, що багато міжзоряних хемічних сполук, необхідних для виникнення органічного життя на землі, бере свій початок в космосі. Цей погляд вселяє несміливе сподівання про тотожню еволюцію життя у вселенній. Цей погляд потвердила більшість вчених на сторінках наукового журналу „Саєнс" та погодилася в цьому, що носіями хемії, пов'язаної з органічним життям на землі, слід вважати метеори та метеорити.

Але найбільш важливим фактором слід вважати не те, який погляд заступає більшість чи меншість вчених, а те, що за несповна 20 років вчені змінили докорінно свої доцьогочасні погляди на виникнення органічного життя у всесвіті та можливості його конфронтації у недалекому майбутньому хочеться вірити, що хоч на цю суперсенсаційну подію прийдеться ще доволі довго почекати, але якщо така подія стане дійсністю, вона буде також увінчанням усіх наших космічних політів та винагородою усіх наших грошових витрат на них!

Проблему розповсюдження органічного життя у космосі потверджує також контроверсійний британський астроном Фрез Гойл та його індійський колега-математик, Вікраменсінґе, які просувають свою теорію загальної, присутности мікробів (та інших зародків життя) у міжгалактичному пилі (Пансмермія) та шляхом метеоритів на багатьох плянетах космосу, але виключають притому можливість виникнення життя, у висліді еволюції, 400 млн. років тому, себто від часу застигнення земної кори. На їхню думку, всі доцьогочасні види вірусів ґрипи, а останньо дуже небезпечного вірусу АІДС, що правдоподібно, виявляються у кількох різновидах, це теж свіжий набуток людства з космосу.

Олександер Серафин

ПОЛЬСЬКА ЕКОНОМІЧНА ДИЛЕМА

Польська економіка — найбільш динамічна у Східній Европі. В 1990 році, за порадою західних економістів, Польща започаткувала ударні економічні реформи. З початком січня, уряд зняв контролю майже всіх цін, що усунуло недостачі товарів. Субсидії промисловостям і домашнім господарствам були зменшені і монетарна політика скорочена, щоб знизити інфляцію. Польща також звільнила від контролі міжнародну торгівлю, знижуючи мито до 5,5 відс., що змусило монополії конкурувати радше ніж підносити ціни. (Мито пізніше піднесено до 18 відс.).

Критики твердять, що роблячи торгівлю вільною, зруйновано деякі промисловості та варстати праці, що можна було виминути помалішим пристосуванням змін. Вони також дають свої поради, які застосовували інші країни з неконечно вдалими вислідами.

Вірність наміченій меті принесла позитивні наслідки. Державний дефіцит впав до трьох відсотків у 1993 році, з сімох відсотків в 1989 році. Інфляція минулого року становила 38 відс. у порівнянні з 640 відс. у 1989 році. Економічний ріст у 1993 році виносив чотири відсотки.

Обслідування минулого року Варшавським університетом і Польською академією наук встановило, що 48 відс. поляків думає, що економічна переміна зменшила їхні сприятливі можливості; 36 відс. вважало, що малощо змінилося. Громадяни байдужі, щодо реформ. Тільки біля 30 відс. підтримує „шокову терапію", незважаючи на це, що більшість поляків є тепер в кращому матеріяльному положенні ніж за часів комунізму.

Польща нараховує три мільйони безробітних. Промисловості такі, як текстильна і електронічна, були зруйновані конкуренцією. Мілітарна промисловість втратила закордонні замовлення. Уряд зупинив масові субсидії державним підприємствам, змушуючи їх звільнювати працівників, зі зменшенням попиту. Приватні фірми найняли багато звільнених, але один мільйон з них уже без праці більше року.

Незважаючи на звільнення, державні затруднення працівників ще становлять 40 відс. робочої сили. За даними Варшавської економічної школи, державні агенства і фірми мають ще півтора мільйона зайвого штабу. Рахуючи їх, безробіття становить понад 22 відс. — у Варшаві лише 8 відс., а в промислових містах понад 30 відс. Багато старших віком пішло на пенсію, коли їхні фірми почали звільнювати працівників. Їх також можна зарахувати до безробітних. Більше третини тих, хто бере допомогу для безробітних, працює у приватних підприємствах.

Сільське господарство становило колись 40 відс. затруднювання, а тепер 30 відс., і скорочується, хоча продукує лише 8 відс. валового домашнього прибутку. Багато з цих працівників має іншу роботу поза сільським господарством.

Польське центральне статистичне бюро вказує, що середня дійсна заробітна платня зменшилася від 1989 року і третина населення живе нижче рівня убогости. Громадяни доповнюють свій заробіток торгівлею на чорному ринку, який становить біля 20 відс. валового домашнього прибутку.

Приблизно 1,8 млн. приватних індустріяльних фірм дає працю 30 відс. робочої сили Польщі. Вони продукують біля 40 відс. її валового домашнього прибутку. Їхній видобуток в 1993 році піднісся на більше ніж 40 відс. Швидкий ріст малих підприємств завдячується ліберальному польському комунізмові. Деякі приватні підприємства існували за комуністичної влади.

Поляки могли вільно подорожувати. Вони використовували цю нагоду і торгували. Уряд також упростив реґістрацію приватних підприємств з мінімальними вимогами капіталу. Більшість інвестицій приватного сектора є з прибутків підприємства. Засоби виробництва і обладнання часто списуються як поточні затрати, виминаючи 45 відс. корпораційного податку.

Ріст польської економіки основується головно на консумпції, тобто не на експортах і капіталовкладеннях. Економіст Віденського інституту порівняльної економіки вважає, що цей ріст затримається. Підтримка цього росту і його посилення вимагатиме приспішення приватизації і оживлення суспільної служби.

Пропонований бюджет на 1994 рік має 3.9 відс. дефіциту. Втримати цей рівень у майбутньому буде тяжко. Незважаючи на це, Міжнародний валютний фонд його схвалив. Це уможливило списання понад 16 блн. дол. державного боргу західнім державам і майже шість більйонів долярів чужим банкам.

Приватизація державних підприємств іде дуже помалу. Держава ще є власником 60 відс. індустрії, — 6,000 фірм. Біля 90 відс. крамниць і гуртівень перейшло в приватні руки, як також 900 більших фірм. Держава залишиться власником підприємств, які вона вважає стратегічними (енерґетика, комунікація). Вона також має труднощі продати дуже великі фірми і такі, що є в тяжких фінансових обставинах.

У вересні 1993 року, переможцями у парляментарних виборах стали колишні комуністи та їхні союзники. Вибираючи їх, поляки бажали сповільнити реформи. Новий уряд говорить тепер громадянам, що це неможливо, бо спричинює велику прірву між очікуванням виборців і політикою уряду, ставлячи реформи в небезпеку. Продовження реформ, головно приватизації, збільшить безробіття. Занехання реформ провадить у сліпий кут. Якщо Польща бажає економічного відновлення і удосконалення демократії, її громадяни мусять схвалити реформи. Проблемою, одначе, є це, що через реформи більше з них економічно втратило ніж скористало.

Христя Навроцька

МОЯ МАНДРІВКА НА ЗАХІД

Настала тепер пошесть на спомини. І це не оминуло мене. А всьому винні серби, про яких тепер постійно чуємо і читаємо. Щоб до них дійти мушу дещо вернутися назад. Короткий час в 1944—45 роках жили ми в Ґрацу в Австрії. Прийшов березень 1945 року і вістки, що наша Дивізія бореться з большевиками під Фельдбахом біля Ґрацу. Нас огорнула паніка і ми рішили втікати на захід. 31-го березня увечері вибралися ми обоє з чоловіком на залізничу станцію, щоб ще дістатися до якогось поїзду. Раптом бачимо, що над станцією появилася т. зв. ялинка, знак, що будуть бомбардувати і рівночасно прогуділа сирена — алярм.

Ми чимшвидше почали віддалюватися від станції у напрямі замку, де в підземеллі було схоронище, але до нього не добігли, бо почалося бомбардування. Увійшли ми до першої кам'яниці і до пивниці, де вже було досить людей. Сидимо — наразі спокійно, аж тут гук і вибух... Бомба впала в один бік цієї кам'яниці. Ми живі! Прогудів відклик алярму і ми стараємося видістатися нагору, бо сходи пошкоджені. Вийшовши на вулицю, ідемо знову в напрямі залізничої станції. Раптом вибухає часова бомба т. зв. Цайтціндер. Якби ми прийшли на хвилину скоріше, були б згинули.

За якийсь час почали впускати людей на перон, де вже стояв вантажний поїзд, до якого ми з гуртом людей видряпалися і посідали на долівку, щасливі, що ми ще живі. Заїхали ми до вузлової станції Зельцталь. Кажуть висідати, бо поїзди вже не їдуть. Ніч. Ми зайшли до якогось маленького ресторану, де дістали гарячого чаю і щось перекусити. Питаємо чи можна десь переночувати. Знайшлася в тому будинку кімната, яку займали залізнодорожники, які були в дорозі і господар каже: „Як хочете — то спіть тут". Очевидно — ми не дбали, хто там спав і так в одягу вілізли під важку, з курячого пір'я, перину і так переспали до ранку.

Поїзду далі не було, але зате в 11-ій годині — алярм. Усі люди побігли під гору в ліс, а ми за ними. Сіли на якусь колоду і роздумували „що далі"? Надійшов високий німецький офіцер в довгій зеленій шинелі, під якою ми бачили брунатний мундир високої ранґи офіцера. Він почув, що ми говоримо українською мовою, присів біля нас і сказав: „До того довела наша погана політика на сході". Було майже прикро, коли згадати, як в 1941 році ішла на схід чудово обладнана німецька армія здобувати „Лєбенсраум" в Україні. І справді зла політика німців довела до їхнього кінця.

Після алярму врешті заїхав поїзд. До нього прямо штурмом кинулися люди. Тому, що завжди боялася юрби — мій чоловік дослівно всадив мене через вікно, а сам чудом впхався до вагону. Німці викидали чужинців з вагонів, але я розкричалася, що як українці можуть бути при війську, то родини теж мають мати якесь право. Тим поїздом доїхали ми до Куфштайну, де мали надію знайти знайомих. Ми їх знайшли, але вже було 16 осіб в одній кімнаті. І знову прийшлося пошукувати за нічлігом. Ми побачили великий готель і я сказала: „Ходім — спробуємо". Ми обоє володіли добре німецькою мовою, а я роджена в горішній Австрії, то це ще також помагало. В готелі були кімнати приготовані для втікачів з Берліну, які ще не доїхали, і ми там переночували. Вранці з'їли добрий сніданок і вибралися в дальшу дорогу.

Між Куфштайном, а Інсбруком є місцевість Верґль, яку, включно зі станцією збомбардували. Все згоріло і ще диміло. Ми мусіли іти кілометри, де стояв інший поїзд, яким доїхали до Інсбруку. На вулиці стрінули ми приятеля мого дядька і питаємо, чи можемо у нього одну ніч переночувати. „На жаль, ні, — сказав він, — бо жінка хвора". Одне, що дав нам адресу, де мав бути мій дядько. Відтак, ми переспали в почекальні збомбардованої станції, майже під відкритим небом, а було ще зимно. Вночі я пригадала собі, що в Інсбруку лікаркою є моя товаришка. В шпиталі дістала число її телефону і запитала її: „Чи примістить вона нас на одну ніч?"

Приїжджайте — вона коротко відповіла. Це була цікава дорога линвовою „колійкою" на верх Натерсу, де жила моя товаришка з чоловіком, — Слава і Юліян Залізняки.. Спали ми всі четверо на одному ліжку напоперек і були ми безмежно вдячні за притулок.

Ми вже мали адресу мого дядька д-ра Костя Панківського і вибралися до Кафбойрену і Баварії. Але біда з документами, бо на них було спрямування до Куфштайну. Та „біда научила ворожити". Ми мали зі собою плин для змивання чорнила. Ужили його, і я осторожно написала Кафбойрен на місце Куфштайну, але рівночасно просила Бога, щоб перевірка документів у поїзді була коло Ст. Антон, де тунель і тим самим буде темніше. Бог вислухав мене і перевірка відбулася в тунелі. „Алес ін орднунґ" — і я перехрестилася.

Приїхали ми над Бодензе. Яка краса. Тут була весна в повному розквіті дерев. По другому боці — Швайцарія. Що ми дали б за те, щоб там дістатися, але то була мрія, яка не могла здійснитися. І ми поїхали далі. Нарешті — ми у Кауфбойрені. Там люди показали нам, де живуть українці. Жили там близькі приятелі мого дядька, але відмовили вони нам у них переночувати, де саме мав бути мій дядько, який у той час ще не доїхав до Ваймару. І так післали нас до Авсґбурґу, до українського комітету. На жаль, там нам сказали, що не видають спрямування, але десь коло Міндельґайму живуть українці. Пережили ми в схоронищі в Авсґбурґу дуже сильне бомбардування, а по дорозі назад налетіли літаки „Тіффлюґер" на поїзд, яким ми їхали. Поїзд затримався і всі пасажири втікали якнайдалі від рейок. Так мало ми не погинули через формальності наших людей.

Врешті ми добилися до якогось села в районі Міндільґайму. На дорозі зустріли таких самих молодих людей як ми — українців. Побачили заїзд „Ґастгавз" — дістали щось з'їсти і поїхали далі в село Кенґентрід. Нас було вже четверо — Ірена і Євген Пизюрі, наші майбутні приятелі. В селі Кенґетрід я пішла до війта і кажу „Ґрюс Ґот". Він прихильно подивився і запитався, що я тут роблю? Я відповіла хто ми і чому ми тут, бо втікаємо якнайдалі від „руссен". Я сказала йому, що вмію писати на машинці і можу йому допомогти, як він буде потребувати. Він втішився і каже: „Добре, я вам дам приміщення".

Ми дістали кімнату в тому селі, а Пизюрі примістили-

(Закінчення на стор. 3)

Моя мандрівка на Захід

(Закінчення зі стор. 2)

ся в іншому. Війт мав до мене прихильне наставлення і я примістила кільканадцять родин в тому і близьких селах. Усі почали помагати фермерам, косили, рубали дрова, я шила німкеням і помагала війтові.

Уже приїхав наш священик о. Смаль і диригент Роман Левицький зорганізував хор, який співав Службу Божу, бо німецький священик відступив час на нашу св. Літургію. Проф. Шиян почав курси англійської мови, що нам дуже придалося. Ось так пройшов майже один місяць і прийшла Квітна Неділя. Ми співали у ґотицькому костьолі в Муссенгавзені, до якого прийшли полонені серби, які працювали у фермерів. Тут вперше ми з ними зустрілися. Вийшовши з костьола, вони плакали, почувши їм близький церковний напів і дещо зрозумілу мову. І вони запитали нас — хто ми і чи знаємо, що за тиждень уже Великдень. Опісля ще нас попросили, щоб ми приготовили для них свячене, а вони дадуть нам все, що потрібно, бо діставали приділ харчів від Червоного Хреста.

Ми все приготовили, о. Смаль посвятив і ми спільно співали Христос Воскрес. Не можемо того Великодня у 1945 році забути, бо то було 6-го травня, а 7-го була капітуляція, про що ми дізналися з радія щойно другого дня. Така була наша зустріч зі сербами, які після капітуляції мусіли виїжджати, за ними плакали німкені і діти, які залишалися.

Сьогодні вони — вже старі люди і цікаво чи хто з них згадає той Великдень? А може їхні сини нищать тепер... українські церкви в Боснії. Хто знає?

УВАГА! УВАГА!

Український Хор

„ДУМКА", Н.Й.

під диригентурою В. Гречинського

виступить

15-го травня о год. 1:00-ій по пол.

з концертом

ДУХОВНОЇ МУЗИКИ

в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку

713 Sanford Ave., Newark, N. J.

ПОВІДОМЛЕННЯ

До ЗСА приїхав полковник **ВАСИЛЬ КУК-КОВАЛЬ**, який після геройської смерти ген.-хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки був командиром УПА, головою проводу ОУН на українських землях та генеральним секретарем УГВР.

Полковник **ВАСИЛЬ КУК-КОВАЛЬ-ЛЕМІШ** відвідає деякі українські громади в ЗСА та виголосить **доповідь на тему:**

„Визвольна боротьба в Україні після Другої світової війни і сучасне політичне положення"

Точні дати відвідин та приміщень будуть своєчасно подані.

До участи запрошуємо всю українську громаду.

ГОЛОВНА УПРАВА Т-ВА ВОЯКІВ УПА ім. ген-хор. РОМАНА ШУХЕВИЧА — ТАРАСА ЧУПРИНКИ в ЗСА

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

проголосила 1994 рік

МІЖНАРОДНИМ РОКОМ РОДИНИ

З цієї нагоди

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

проголошує

КОНКУРС

ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

а саме:

ГРУПА 1. — Для дітей віком 7 — 9 років: довільний рисунок на тему родини (свята, прогульки і т.п.), разом з коротким описом: 30 — 50 слів. Нагороди: I — 100 дол., II — 75 дол., III — 50 дол. у ЗСА.

ГРУПА 2. — Для дітей віком 10 — 12 років: оповідання (опис, розповідь) на тему „Що означає для мене слово 'Родина'?". 150 — 200 слів. Нагороди: I — 150 дол., II — 100 дол., III — 75 дол. у ЗСА.

ГРУПА 3. — Для молоді віком 13 — 18 років: оповідання (опис, розповідь) на тему „Що означає для мене слово 'Родина'?". 500 слів. Нагороди: I — 250 дол., II — 200 дол, III —150 дол. у ЗСА.

Реченець конкурсу — 31-го жовтня 1994 р.

- *Нагороджені твори будуть видані окремою книжкою.*
- *Рисунки і твори просимо підписати псевдонімом і подати вік автора. Прізвище автора, вік, назву школи і точну адресу просимо залучити у заліпленій коверті, на якій треба зазначити псевдонім і вік автора.*

Поняття слова „РОДИНА" є у сьогоднішніх часах для різних дітей різне, тому підбір теми рисунка і оповідання є дуже довільний, щодо поняття „РОДИНА". Діти можуть писати про свою чи іншу родину. Праця їх повинна бути самостійна і віддзеркалювати їхнє розуміння слова „РОДИНА".

Твори і запитання просимо надсилати на адресу:

UNWLA, Inc.
"Rodyna 1994"
P.O. Box 172
Holmdel, NJ 07733

Загальні збори кредитової кооперативи в Пармі

27-го березня в залі УК-Церкви Пресвятої Богородиці в Пармі відбулися Річні загальні збори кредитової кооперативи в Пармі, Огайо, з рекордовою кількістю її членства. Збори відкрила довголітня голова дирекції Розалія Головка і зараз на початку згадала про вибори в Україні цього дня і за її ініціятивою ціла заля вставанням з місць відспівала набожно молитву „Отче наш" на інтенцію Божої помочі та успіхів в Україні і на зборах. Далі голова зборів Р. Голозка, точно дотримуючись наміченого порядку нарад, вміло та ділово проводила зборами. Після офіційального відкриття і ствердження їх правосильности слідували: відчитання протоколу попередніх Загальних зборів, звіт дирекції і керівника бюра, звіти кредитового комітету та контрольної комісії, питання і дискусії над звітами, звіт номінаційної комісії та вибір членів керівних органів.

Офіційально від всієї громади Клівленду-Парми вітав Загальні збори голова УЗО мгр Василь Ліщинецький і бажав багато успіхів у цьому році та на майбутнє. Від Товариства „Самопоміч" промовляв його довголітній голова Мирослав Гейниш. Він апелював збільшити і посилити членство кредитівки. Розалія Головка і керівник кредитівки д-р Орест Ліщинецький у своїх вичерпних звітах дуже річево і змістовно представили зборам причини переходу зі стейтового на федеральний статус — „чартер", якого кредитівка по довгих і докучливих стараннях нарешті одержала з ефективною датою 1-го листопада 1993 р. Докладне вияснення в цій справі у формі листів вже перед тим вислано до кожного члена кредитівки. Теперішній федеральний „чартер" дасть змогу кредитівці поширити, посилити і поліпшити працю на різних секторах її господарювання, а особливо в ділянці мортґеджових позик.

У зв'язку зі зовсім нераціональними та незрозумілими обмеженнями стейтових органів мортґеджові позики мусіли бути знижені до 25% активів, на суму коло 8 міл. дол. та перепродані на „секулярному" ринку, аби задовольнити вимоги стейту. Коли взяти до уваги, що Кредитівка, зрештою, цілком раціонально інвестувала коло 50% своїх активів у мортґеджових позиках, то та знижка була доволі болюча. Малося враження, що стейтові органи навмисно і пляново обмежують та стримують ріст і розвиток Кредитівки. Очевидно, тепер, після одержання федерального „чартеру", наші мортґеджові позики на мешканеві доми до 4 „юніт" будуть зростати в пропорції 35 до 45 % активів і не будуть так обмежені різними бюрократичними перешкодами стейту. Бо мортґеджові позики повинні бути головним джерелом успіхів Кредитівки як в моральному, так і фінансовому аспектах. Федеральний „чартер" також дозволяє позики і в комерційному аспекті, очевидно, якщо клієнт відповідає всім законно вимаганим умовам до позики. Федеральний „чартер" також ґарантує забезпечення кожного рахунку до суми 100,000 дол. державною агенцією. Щоб задовільнити членів кредитівки, дирекція і управа представили на зборах, як окрему точку в програмі голосування над зміною „чартеру", яке пройшло стовідсотково та одноголосно. Хоч би ця обставина доказує довір'я і пошану членів кредитівки до її керівних органів.

Кредитівка в Пармі проіснувала вже 37 років і була заснована малою групою ентузіястів з конструктивною візією майбутнього ще в 1957 році. В період існування вона переходила різні фази розвитку: піднесення, але були і періоди клопотів і хвилевих невдач, з яких виходила переможно. Свою діяльність кредитівка почала з капіталом коло 57,000 дол., а тепер її активи перевищують 37 мільйонів дол. Мірилом та показником здорової і мудрої фінансової політики кредитівки є її резервовий фонд та чистий маєток, який є одним з найкращих у Клівленді-Пармі з-поміж фінансових інституцій і виносить 9,57% її активів. Бо головне є, щоб фінансова інституція росла квалітативно — якостево, а не тільки квантитативно в числах.

Кредитівка в Пармі розміщена у власному, новому модерному будинку і користується власними комп'ютерськими влаштуваннями та диспонує двома філіями: в Льорейні і Кентоні. Дирекція кредитівки складається з 9 членів, зрізничкованих професій на чолі з меткою і працьовитою Розалією Головка. До речі, Р. Головка працює в американському підприємстві в місті та займає там відповідальне становище. Працівники бюра складаються з 11 членів з їх фаховим і професійним керівником д-ром Орестом Ліщинецьким, молодим адвокатом. Розалія Головка і д-р Орест Ліщинецький твердо вірять, що при відповідній кампанії членства та належному зрозумінні української громади, згідно з девізою „Свій до свого" активи кредитівки зростатимуть і можуть вже скоро подвоїтися або навіть потроїтися.

Треба також з приємністю згадати, що керівні органи кредитівки в Пармі мають повне зрозуміння до потреб громади та стараються в рамках законів та своїх спроможностей помагати морально і матеріяльно нашим релігійно-громадським організаціям у діяспорі і в Україні. З огляду на унікальність і важливість цьогорічних зборів, у зв'язку зі зміною „чартеру" збори відбувалися двомовно, себто українською і англійською мовами. Бюджет на 1994 рік представив фахово керівник бюра д-р О. Ліщинецький, який збори прийняли аплявдом.

По закритті зборів слідувала смачна перекуска, а опісля льотерійна виграша з 37 грошевих нагород. Зібрані члени кредитівки ще довго не розходилися додому, приязно гуторили та обмінювалися думками про діяльність кредитівки і, очевидно, робили різні прогнози відносно виборів в Україні.

Д-р Володимир Боднар

Майбутність...

(Закінчення зі стор. 2)

римати в часах ворожої навали, бути самими собою та не загинути на глухих дорогах.

Тому сьогодні, як ніколи, жінка в Україні мусить стати більш активною. Серед жінок України є багато науковців, є вроджені з державницьким талантом і не диво, що на З'їзді жіночих організацій України було звернення до жінок України: „Соціяльно-політичне становище України залишається складним. Воно вимагає активізації демократичних сил на продовжен ня процесу побудови громадського суспільства, подолання соціяльної апатії, почуття зневіри у правильність обраного шляху. Від нас матерів, учителів, хліборобів, робітниць, лікарів, від нас — українок та росіянок, польок та жидівок, від нас — віруючих та невіруючих — усіх сущих на землі залежить доля наших дітей, нашої держави!

Тож забудьмо кривди, згуртуймося до спільної тяжкої будівничої роботи! Повсюдно демонструймо свою витримку і терпеливість, оптимізм і жертовність... Не даймося ошукатися тими, хто за демагогичним багатослов'ям і нереальними обіцянками приховує свої справжні наміри відновити в Україні тоталітарний режим, штовхнути нас у безодню громадянської війни, перетворити нашу державу на провінцію Імперії". У другому зверненні до громадськости і виборців, жіночі організації України виступили з заявою про створення передвиборчого бльоку „Жіноча Рада України" з основними принципами: — „утвердження української державности на засадах незалежности, соборности, демократії і права; здійснення економічних реформ, правний захист населення, утвердження демократії, забезпечення та захист політичних, економічних, соціяльних прав та свобід жінок, державноправних ґарантій для здійснення прав сім'ї, материнства, батьківства дитинства; медико-екологічний захист населення, гуманізація суспільства шляхом підвищення рівня освічености та залучення громадськости до освоєння морально-етичних та культурних надбань людства".

Для забезпечення цих пропозицій до Верховної Ради України треба більше місць для жінок і місць на відповідальні позиції в державі. Їх вибрано дуже мало. А головніше, що до Парляменту обрано найбільше комуністів. Де чоловічий виборчий глузд? Чи ще мало злочинів сталінського режиму було в „імперії"? Чи забулися сльози і поневіряння по сибірських ҐУЛаґах? Десятки тисяч розстріляних і замордованих? Понад 70 літ підтягування поясків, співаючи „что такой страны не знаю, где так вольно дышет человек". А зараз ті ж комуністи маючи вільну руку і становище використовують ситуацію і наживаються за рахунок своїх же співгромадян. Своїм бюрократичним ставленням до праці вносять хаос і непорядки в системі урядувань у всіх галузях виробництва і господарства. Сором і ганьба! „Схаменіться будьте люди Бо лихо вам буде..." казав Тарас Шевченко у своєму посланні до „Мертвих і живих і ненароджених".

Жінки України змагайтеся за своє право здобувати щасливу майбутність своїм нащадкам, зберегти їм волю і незалежність. Активно включайтеся в державну працю у всіх її галузях. Щоб у майбутніх виборах до Парляменту було вас 50 відс., а не 4 відс. Майбутність за вами!

НЕ ІНСТИТУТ, А КОЛЕДЖ

В інтерв'ю із львівським мистцем М. Барабашем у ч. 83 нашого щоденника з 4-го травня не правильно подано змінену назву колишнього Училища Прикладного Мистецтва ім. Івана Труша у Львові. Тепер ця навчальна інституція називається Львівський Коледж Прикладного Мистецтва ім. І. Труша.

На 33-ій Конвенції...

(Закінчення зі стор. 1)

Крім пропозицій підвищення цін на видання, Фінансова комісія запропонувала; щоб Головний Екзекутивний Комітет УНС перевірив рентабельність будівлі при вул. Монґомері ч. 30.

На цьому звітування Фінансової комісії закінчилося і до звіту приступила Конвенційна статутова комісія, яку очолив д-р Зеновій Голубець. Комісія працювала у такому складі: Зеновія Зарицька, Михайло Каркоць, Іван Петрунцьо і Бен Долішний. Тому що звітування Конвенційної як і Міжконвенційної комісії були запізнені, запропоновані, а відтак і схвалені зміни статуту не можна було вже пристосувати до біжучої 33-ої Конвенції і вони будуть зобов'язувати щойно від 34-ої Конвенції — за чотири роки. Конвенційна статутова комісія розглянула пропозиції Міжконвенційної комісії і деякі з них, представлені делеґатам у понеділок, 9-го травня, були прийняті. З них відкинуто назву заступниці головного предсідника, а прийнято окреслення: перший заступник головного предсідника і другий, якими можуть бути і жінки, і чоловіки, усунено прикметник „головний" (Supreme), змінено також англійською мовою назву Головного Уряду на General Assembly.

Посадник Піттсбурга Т. Мирфі вітає 33-тю Конвенцію.

Промовляє делегат д-р О. Серафин.

Загальний вид на залю нарад.

Пропозиція Міжконвенційної комісії, щоб координатор братської діяльности входив до Головного Екзекутивного Уряду була відкинена. Відкинуто також пропозиції обмежити вік членів Головного Уряду до 70 років, як і пропозицію зменшити кількість членів Головного Уряду з 14 до 11.

Пропозицію Міжконвенційної статутової комісії не давати права членові Контрольної комісії бути на нарадах Головного Екзекутивного Комітету з дорадчим голосом, делегати, згід но із пропозицією Конвенційної комісії, відкинули, так що це право залишилося за КК надалі.

Перейшли також менш важливі зміни статуту так, щоб усучаснити його з обезпеченевими законами стейту Ню Джерзі, в якому УНС є інкорпорований.

Того ж дня відбулися також передвибори на кандидатів до Головного Уряду УНС, які виборча комісія мала проголосити у вівторок, 10-го травня, в ранніх годинах. Відтак, згідно з порядком нарад відбудуться вибори і вичерпання порядку нарад до кінця того дня, коли 33-тя Конвенція має бути завершена. В порядку нарад мають ще звітувати комісії: Секретарська, Просьб і скарг та Резолюційна, яку покликано до праці в понеділок.

Увечорі в понеділок, 9-го травня, після закінчення нарад, делегати, яких усіх голосуючих є досі 242, мали нагоду відбути прогульку кораблем довкруги Піттсбурга.

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ

від смерти нашої незабутньої

СВ. П.

ЄВИ-ОЛЕНИ КОРНІЙЧУК

в церкві св. Марії в Клифтоні, Н.Дж., в неділю, 15-го травня, 1994 р.

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА ПАНАХИДА

з поминками, на які запрошують друзів та знайомих

муж — МИХАЙЛО КОРНІЙЧУК
дочка — ГАЛИНА ШРАМЕНКО з родиною
сини — МИКОЛА КОРНІЙЧУК з родиною
— СЕРГІЙ КОРНІЙЧУК з родиною.

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ КОЗАЦТВО „ЧОРНОМОРЕ"

та

БРАТНЄ АКАДЕМІЧНЕ КОЗАЦТВО „ЗАПОРОЖЕ"

ділиться сумною вісткою зі своїм членством та українським громадянством, що 18-го квітня 1994 р. відійшов у вічність в Ню Йорку

бл. п.

д-р прав

МИКОЛА ШПИТКО

народжений 26-го вересня 1905 р. в Іспасі-Діброва на Буковині.

ПОХОРОН відбувся в С. Баунд Бруку в суботу 23-го квітня 1994 р.

Дружині Ірині та родині висловлюємо глибоке співчуття.

СТАРШИНА

Український Дім „Дніпро" в Баффало відбув Річні збори

Ці Річні збори відбулися 20-го березня у приміщенні читальні ім. Тараса Шевченка. Проходили вони дещо відмінно від всіх попередніх, що відбувалися протягом минулих років. Цей раз вони проходили під великим магнетизованим побудником уваги до близької події в незалежній Україні, де 27-го березня мали відбутися демократичним способом перші вільні вибори до Верховної Ради на третьому році української незалежної держави. Та уважність до передвиборчих подій в Україні знівелювала, чи радше згладила колишній вершок зацікавлення господарчими справами „Дніпра". В результаті такої сповільненої ситуації номінаційна комісія, яка за статутом Дому, на доручення Управи, працювала перед Річними зборами більше місяця і не змогла підшукати таких людей до Управи, які радо б заходилися управляти „Дніпром", хоч перед тим були натяки на потрібну зміну від загального членства та деяких членів Управи „Дніпра".

Членu Управи Українського Дому „Дніпро" у Баффало (зліва): Іван Коман, Василь Шарван, Іван Горбачук, Василь Пристайко, Федір Папіш, Михайло Гнатів.

Молитвою „Отче наш" було відкрито Річні збори і вшановано членів „Дніпра", які у звітному часі відійшли у вічність.

Збори відкривав і проводив молитвою уступаючий голова Іван Горбачук. Зборами проводила президія: Василь Шарван — голова, Іван Коман — заступник, секретарі — Микола Барицький і Михайло Гнатів. Номінаційна комісія складалася з таких осіб: Михайло Юрків, Василь Пристайко, Дмитро Баранецький, Петро Цигинка і Осип Ґреґа.

Звітували за Управу Михайло Сташків — господарчі справи; Дмитро Пітолай — фінансові справи; Іван Горбачук, як уступаючий голова Управи за цілість адміністрування. За контрольну комісію звітував Василь Пристайко. У звіті Управи було наголошено про дві із найбільш важливих зустрічей у минулій каденції, зустрічей, так би мовити, історичного значення, що мали місце в Домі „Дніпро": перша у формі відвідин „Дніпра" і зустріч там з організаціями посла України в ЗСА Олега Білоруса в квітні 1993 р., та друга — це зустріч-вітання української молоді наших студентів-атлетів з України, які прибули на Світові університетські атлетичні ігри в Баффало, Ню Йорк (Універсіяда, 8—19 липня 1993 р.).

Супроводжувала посла О. Білоруса управа місцевої групи підприємців і професіоналістів: Іван Доменкевич, Іван Рижко, Павло Бандрівський, Ігор Мороз, Юрій Грещишин. Оглядинами Дому „Дніпро", що стилево, по-мистецьки, фресками з мотивами української орнаментики, був розмальований 40 років тому мистцем Мар'яном Борачком, проводив Ігор Мороз.

Під час другого сніданку в залі „Дніпра" послові О. Білорусові був вручений чек на суму 1,000 дол. Цю пожертву склали: ОЖ ОЧСУ, ООЧСУ, СУМА, УПА, Кредитівка і УККА та оселя СУМА „Холодний яр". Через кілька днів отримано лист-подяку від Посольства України з Вашингтону, підписану О. Білорусом. Ось цитата: „Дорогі... З великою вдячністю ми приймаємо Ваш щедрий дар на розвиток Посольства України у Сполучених Штатах Америки. У Вашій особі ми вітаємо і висловлюємо вдячність усім членам Вашої організації, які роблять свій важливий внесок у розбудову нашої держави. Будьте певні, що ці кошти підуть на благородні цілі розбудови партнерських і взаємовигідних українсько-американських відносин і на благо нашої незалежної Батьківщини".

Українських студентів-атлетів супроводив місцевий Спортовий Комітет, складений з осіб: Микола Левчик, Петро Цигинка, Осип Ґреґа. Початково до того Комітету належала ще й Ганя Тютюнник.

Побіжно згадувано у звітуваннях Управи „Дніпра" ще про відвідування й інших: Михайла Зеленчука — член УПА з України, Сергія Жижка — член КУН з Києва та членів деяких ансамблів музики й пісні, що виступали в інших приміщеннях, а Дім „Дніпро" відвідували лише із-за розголошуваної його популярности...

Після тих звітів, запитів та дискусії над звітами Управи на зборах виступив ще з підсумками голова Надзірної Ради Богдан Мороз. Деякі точки звітування Управи він піддав критиці, зокрема відсутність аналітичного аспекту в звітуванні про цифри, що позначені загальниково знижуючим рівнем від попередніх років. При цьому він закликав до уважного та підприємчивого трактування усіх справ, будь-якої величини — однаково, без злегковажень.

По уділенні абсолюторії уступаючій Управі було перевибрано у 82% стару Управу на нову ділову каденцію 1994 р.

Склад обраної Управи: голова — Іван Горбачук, заступник — Степан Вуйцік, секретар кореспонденційний — Микола Барицький, секретар протоколярний — Михайло Гнатів, секретар англомовний — Богдан Юрків, фінансовий — Михайло Юрків, книговод — Дмитро Пітолай, справник — Дмитро Баранецький, господарчі: Михайло Сташків, Федір Папіш, Богдан Ковальчик, організаційну референтуру представляють: Степан Ґорганюк і Ярослав Седлярчук, вільні члени Управи: Ігор Мороз, Іван Коман, Роман Федик і Пилип Плотиця, контрольна комісія: Василь Пристайко, Йосиф Ґреґа і Михайло Михальчук. Надзірну Раду, за статутом „Дніпра", не вибирається на зборах, а автоматично вона складається із голів організацій, які є членами „Дніпра" (7).

Запропонованим книговодом бюджет „Дніпра" на біжучу каденцію 1994 р. Дмитром Пітолаєм був схвалений зборами без жадних труднощів. По стороні приходів визначалося 43,450 дол., а — розходів 41,120 дол.

Із внесками і побажаннями виступили: голова округи Українського Народного Союзу Роман Конотопський. Свій виступ він пов'язав з ювілейними датами — 100-ліття УНС та 100-ліття парафії УКЦ св. Миколая в Баффало, закликаючи ті святкування підтримувати, а для нововибраної Управи побажав багато успіхів, зокрема в залученні нової молодшої зміни до керівництва „Дніпром".

Василь Шарван у своєму виступі стверджував, що баффалівська громада була і є на сьогодні чесна, працьовита й патріотична, яка вміло працює ще й сьогодні на всіх відтинках громадського українського життя, а доказом є також 40 років втримування Українського Дому „Дніпро", що служить тій громаді. В побажаннях до вибраної Управи він звернувся із закликом: всякими недотягненнями чи труднощами зраджуватися не можна, а треба їх розумно поборювати. „Помагай, Боже, вам так робити!", сказав він.

Від місцевого Відділу ОЖ ОЧСУ побажання склала Катруся Мороз. Від місцевої Спілки Української Молоді ім. Лесі Українки — Ігор Мороз.

Перевибраний голова Управи Іван Горбачук у своєму слові сказав, що він дякує за 10-ий перевибір його на голову „Дніпра", але сам він багато із тільки що вибраною Управою „Дніпра" не зробить. До помочі він закликав усіх членів з їхніми приятелями помагати Управі вив'язатися із господарчих завдань тієї громадської установи. „Якщо буде всестороння поміч, то ми при Божій волі будемо добре господарювати", — стверджував він.

Національним славнем закінчено Річні збори.

По зборах в сусідньому приміщенні була ще перекуска.

Референтура преси й інформації

Загальні збори Товариства Вояків УПА

В Українському Народному Домі в Ірвінґтоні, Н. Дж., 16-го квітня ц. р. відбулися Загальні збори Відділу Товариства Вояків УПА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки. Збори відкрив голова Відділу Антін Феденишин. У вступному слові він привітав представників Головної Управи, друзів Ярослава Кіцюка та Петра Шкафаровського і всіх присутніх. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять тих, які відійшли від нас у засвіти. На внесок Степана Кметя, головою зборів вибрано Павла Батьківа, а секретарем — Івана Кушніра. Голова привітав присутніх, відчитав порядок нарад і попросив С. Кметя відчитати протокол з попередніх Загальних зборів. Протокол був прийнятий без змін.

За працю Відділу звітував голова Відділу А. Феденишин. У своєму детальному звіті він накреслив працю Відділу за минулу каденцію. Крім того представив новоприйнятих членів, сказавши при цьому, що ми старіємося, відходимо з цього світу, але наш Відділ далі утримує свій склад.

Другим звітував секретар Степан Кметь. У своєму короткому, але змістовному звіті він насвітлив ситуацію в праці, зокрема байдужість деяких друзів і закликав до більшої співпраці. За контрольну комісію звітував Орест Мостовий, який запропонував зборам уділити абсолюторію уступаючій управі. Збори прийняли звіти без застережень і оплесками висловили признання за працю уступаючій управі. До слова було запрошено представника Головної Управи Ярослава Кіцюка, який, привітавши присутніх, склав привіт та побажання від голови Головної Управи Товариства Вояків УПА пор. Лева Футали, який з причини хвороби (недавньої успішної операції) не міг прибути. Друг Я. Кіцюк також подякував управі та членам Відділу за їх великий вклад праці та за щиру співпрацю з Головною Управою в користь українського народу, а особливо за допомогу потребуючим друзям- інвалідам УПА, які залишилися на рідних землях та на засланні. Відтак письмові привіти зложили почесний голова Іван Рачинський та д-р Володимир Базюк, які з причини хвороби не могли прибути на збори. Після привітів член Номінаційної комісії Іван Васічко відчитав список кандидатів до нової Управи в такому складі: голова — Антін Феденишин, почесний голова — Іван Рачинський, перший заступник голови — Павло Батьків, другий заступник голови — Іван Кушнір, секретар фінансовий референт Степан Кметь. Контрольна комісія: голова — Іван Іванчук, члени — Іван Васічко і Антін Біланич. Члени Управи: Орест Мостовий, Микола Паланицький, Іванка Пилипчак, Павло Фуга, Володимир Базюк та Юрій Біланич. Листу кандидатів нової Управи Загальні збори схвалили одноголосно.

Предсідник друг П. Батьків подякував учасникам зборів за проведення нарад та попросив новообраного голову друга А. Феденишина до заключного слова, який подякував зборам за довір'я і попросив надалі про співпрацю на добро Відділу, громади та українського народу. На кінець голова попросив присутніх до перекуски.

Степан Кметь

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ГАЛИНА ГАМЖА член УНС Відділу 377-го в Ст. Пітерсбурґ, Фла. померла 16-го грудня 1993 року на 71-му році життя. Нар. 6-го грудня 1922 року в с. Воронків, Київ, Україна. Членом УНС стала 1952 року. Залищила у смутку мужа Дмитра, дочку Ларису Г. Комарів з мужем Анатолем, внуків — Катерину і Григорія. Похорон відбувся 18-го грудня 1993 року на Royal Palm Cemetery in St. Petersburg, FL.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Ґавалюх, секр.

ПАВЛО СТЕЦИНА член УНС Відд. 14-го Т-ва „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н.Дж. помер 13-го січня 1994 року на 79-му році життя. Нар. 5-го вересня 1914 року в с. Мала Плавуча, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну, синів Юрія і Михайла, невістку Лесю, внуків Павла і Марка, брата Александра. Похорон відбувся 16-го січня 1994 року на цвинтарі Hollywood Memorial in Union, NJ

Вічна Йому Пам'ять!

М. Отрок, секр.

ДЖАН ШЕПЕРТ член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ" в Міннеаполісі, Мінн. помер 6-го грудня 1993 року на 47-му році життя. Нар. 1944 року Міннеаполісі, Мінн. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Марту, сина Филипа, дочок Маю і Емілію, батька Івана, сестру Мері з мужем Петриком, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 10-го грудня 1993 року на цвинтарі Гілсайд Меморіял в Міннеаполіс, Мінн.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Крамарчук, секр.

МИХАЙЛО ЛОПУШАНСЬКИЙ член УНС Відд. 94-го Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремку, Миш. помер 9-го січня 1994 року на 70-му році життя. Нар. 18-го вересня 1923 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Анну і дочок Наталію Церулльо і Мері Джейн Генер.

Вічна Йому Пам'ять!

Олена Татарська, секр.

ІВАН ПОРУБЕНСЬКИЙ член УНС Відд. 468-го Т-ва ім. Євгена Коновальця в Наяґра Фолс, Онт. Канада помер 11-го січня 1994 року на 81-му році життя. Нар. 1912 року в селі Бунковце, Словаччина. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина михайла з родиною і дочку Маґду з родиною. Похорон відбувся 14-го січня 1994 року на цвинтарі Фейр В'ю в Наяґра Фоллс, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

РОМАН ЦВИК член УНС Відд. 243-го Т-ва ім. св. Михаїла в Чикаґо, Ілл. помер 27-го грудня 1993 року на 54-му році життя. Нар. 23-го червня 1939 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Сузанну, Кеннет, Тому, Роберта і Джеймса Роман та Лорі Сюе. Похорон відбувся 29-го грудня 1993 року на цвинтарі св. Гробу у Ворт, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Турчиновський, секр.

ВАСИЛЬ МОТЕЛЬ член УНС Відд. 58-го в Ютиці, Н.Й. помер на 79-му році життя. Нар. 1914 року в Ютиці, Н.Й. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Таню, доньок: Аніту з родиною, Андрію з мужем, сина з родиною, чотирьох внуків, дві сестри з родинами і дальшу рідню в Америці і Канаді. Похорон відбувся 19-го жовтня 1993 року на цвинтарі укр. прав. церкви свв. апостолів Петра і Павла в Ютиці, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Ковалевська, секр.

ПАВЛО ДЗЄЦЮХ член УНС Відд. 59-го Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорті, Конн. помер на 72-му році життя. Нар. 1921 року в Бережанах, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Теклю Дзєцюх, дві дочки Ірену Келетен і Ольгу Допілку, п'ятеро внуків, ближчу і дальшу родину на Україні. Похорон відбувся 11-го січня 1994 року на цвинтарі Овкловн у Фейрфілд, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Тарас Сливінський, секр.

ТЕРРІ САМОДЕЛ член УНС Відділу 350-го Т-ва ім. св. Михаїла в Стемфорді, Конн. помер 28-го грудня 1993 року на 81-му році життя. Нар. 1912 року в Україні. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Марію, братів Миколу й Івана, сестер Марію Франзіс і Анну Самодел. Похорон відбувся 31-го грудня 1993 року на цвинтарі св. Йоана в Норвок, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Тома Фінів, секр.

✻ ПРАЦЯ ✻